

Kirkespeilet

Kirkearbeidet

Menighetsblad
for Rønvik
og Kjerringøy

Nr. 2 - 2020
Årg. 32

ANSATTE

Svein Malmbekk
- Sogneprest i Rønvik
sm926@kirken.no
tlf. 97 18 76 06

Hilde Fylling
- Sogneprest i Kjerringøy
hf864@kirken.no
tlf. 48 89 53 31

Torkel Irgens
- Sogneprest
ti886@kirken.no
tlf. 90 83 17 39

Vigdis Larsen
- Diakon
vl465@kirken.no
tlf. 47 09 51 66

Tor Solheim
- Kirketjener
ts934@kirken.no
tlf. 48 21 68 82

Jarle Brudal
- Kantor
jb737@kirken.no
tlf. 48 89 53 65

Sandra Persson
- Kateket vikar
sp339@kirken.no
tlf. 91 90 60 78

Heidi Vollen
- Menighetspedagog
hv286@kirken.no
tlf. 91 87 13 72

Linn Marit Daljord Knutsen
- Kateket
lk444@kirken.no
tlf. 48 89 53 54

Monica Nilsen
- Daglig leder
mn923@kirken.no
tlf. 91 90 41 33

Kristin Jenssen
- Prest i Rønvik UNG
ti886@kirken.no
tlf. 92 25 95 16

Jana Danielsen
- Kirketjener - Kjerringøy
Tlf: 90 47 69 24

Per Martin Bendiksen
- Organist - Kjerringøy
tlf. 75 51 13 32

Redaksjon:
Anna-Helene Johnsen
annahjo@online.no

Hilde Fylling
hf864@kirken.no

Lengsel om våren

Av Hilde Fylling

I år har jeg sunget «No livnar det i lundar» bare en gang. Det er uvanlig. Som regel synger jeg den mange ganger om våren: Gudstjenester og konfirmasjoner, vårfester og våravslutninger. Jeg synes den er en fantastisk flott vår-salme, hvor Elias Blix treffer spikeren på hodet med beskrivelsen av hva vår er: «Du vår med ljose dagar, med lengting, liv og song». Det handler om liv og lengsel. Livet som sakte spirer og trenger seg fram – mange ganger gjennom sludd og snø, haglbyger og en ekstra frost-natt. Livet lar seg liksom ikke stoppe, selv om varmen lar vente på seg. I år har jeg tatt flere bilder av påskeliljene som vi har i plenen. De første spirene kom opp rett før påske. Sakte, sakte har de vokst fram, og vi har fulgt med og gledet oss for hver ny gule klokke vi kunne se. Så kom denne siste mai-snøen, og vi måtte se på at påskeliljene stod og frøs på beina. Men snøbygene slo ikke ut lengselen denne våren heller: Lengselen etter mer sol og mer varme, etter gode sommeropplevelser, etter grønne trær og fargerike bed.

Denne våren synes jeg lengselen har fått en ekstra dimensjon: Lengselen etter å være sammen med dem vi er glade i, besøk hos familie og venner og lengselen etter å samles i kirken, på konserter og på alle andre steder hvor mange er sammen og felles-skaper noe. Lengselen etter det vanlige livet, etter at vi sammen kommer gjennom denne krisen og begynner å leve vanlig igjen. Å erkjenne denne lengselen, berører også en dypere, mer eksistensiell lengsel: Etter helt og fullt å være i Guds lys og kjærlighet.

En av de bønnene fra Bibelen som jeg er særlig glad i, handler om lengsel: «Herre, du kjenner min lengsel, mitt sukk er ikke skjult for deg». (Salme 38.10) Jeg synes den bønningen beskriver så fint den tryggheten det er at Gud kjenner meg og ser hva jeg lengter etter, også når jeg ikke har ord for det, men bare en følelse eller et sukk. Min lengsel, enten det er etter vårvarme eller etter å komme til det vanlige livet igjen, eller etter et dypere fellesskap med Gud, er ikke uvedkommende for Gud.

Påskelilje i snø. Foto: Jarle Bøyum

ÅPNE KIRKER PÅ KJERRINGØY OG I RØNVIK

Av Hilde Fylling

Vigdis åpner døren. Foto: Monica Nilsen

Aud og Knut Jørgen Olsen ved lystennestedet. Foto: Tor Solheim

Etter 20. april fikk vi lov til å åpne kirkene våre igjen, etter at de hadde vært stengt for folk i over 5 uker. Til å begynne med fikk vi ikke ha gudstjenester eller arrangementer, men hvis vi passet på antall og smittevern, kunne folk få komme inn i kirken, tenne et lys og slå av en prat med de av oss som

var til stede. I Rønvik har det særlig være diakon Vigdis som har vært vertskap, og mange har tatt turen disse dagene det har vært åpent. På Kjerringøy har både kirketjener Jana og prest Hilde vært vertskap, og vi benyttet samtidig anledningen til å innvie den nye bålpanna!

Ny bålpanne. Foto: Hilde Fylling

Lysgloben i Kjerringøy kirke. Foto: Hilde Fylling

Plakat om Åpen kirke. Foto: Hilde Fylling

Giro i Kirkespeilet

I hvert nummer av Kirkespeilet finner dere en giro. Gaven vi får fra dere er med å opprettholde tilbudet. Nå er det slik at mange bruker nettbank. Vi vil kutte ut giro fra 2021. Da vil vi tilby ferdiglaget giro som ligger på Kirketorget. Ved avtale kan vi også sende giro i brev til de som ønsker det.

Er vi klar for det som kommer etter korona?

Av Ove Jakobsen, Professor i økologisk økonomi ved Nord universitet

Koronapandemien er alvorlig og har ført til drastiske tiltak som har negative konsekvenser for veldig mange mennesker i de fleste land. Samtidig blir det påpekt at koronakrisen åpner for muligheter til å endre holdninger og atferd som kan ha positiv effekt på lang sikt. Høyere bevissthet har skapt forståelse for at det er mulig å frigjøre seg fra den materialistiske livsstilen som preger vesten og store deler av verden. Kan det tenkes at koronakrisen er det som faktisk frigir energi og gir retning til dyptgripende endringer?

Det er mange som stiller spørsmål ved hvor kraftig og varig villigheten til å gjøre grunnleggende endringer i livsstil er. Dersom krisen blir langvarig er sjansene større for at det over tid kan det medføre varige livsstilsendringer. Noen går så langt at de hevder at effekten av koronakrisen truer den globaliserte markedsøkonomien som har gitt de multinasjonale bedriftene spillerom til å utnytte billig arbeidskraft kombinert med manglende miljølovgivning. Tiltroen til hva teknologiske undre og velgjørende milliardærer kan utrette, er på retur, og det går opp for stadig flere at vi trenger ett nytt økonomisk system.

Selv om det er tydelig at globalisering kan ha negative sider er det også viktig å være oppmerksom på flere positive sider. Det dreier seg blant annet om muligheten til å bli enige om felles tiltak mot klimaendringer og fattigdom. Mens høyere grad av selvberging, på den ene siden, gjør at vi er mindre utsatt for kriser som truer utenfra, kan global handel, på den andre siden, bidra til at interne kriser, for eksempel i form av feilslåtte avlinger, bli løst med hjelp utenfra.

Bedre livskvalitet handler mer om trygghet og mening enn om vekst og forbruk. Ved å leve langsommere, med større nærhet, mindre stress og miljøskadelig forbruk er det mulig å forbedre

livskvaliteten selv om det materielle forbruket går ned. For å håndtere en slik endring er det nødvendig å omdefinere hva økonomi er. I dag er det vanlig å tenke på økonomi som en måte å disponere ressurser på for å øke overskudd og fortjeneste. I frem-

Ove Jakobsen

tiden kan økonomi bli et middel for å tilfredsstille menneskelige behov. I stedet for å stimulere konkurransebasert vekst i produksjon og forbruk kan målsetningen i fremtiden være å bidra til samarbeid og rettferdighet i fordeling av godene.

Selv om politikere og næringsledere har snakket om miljø- og samfunnsansvar i flere 10-år har problemene blitt stadig mer alvorlig.

Koronakrisen viser at samfunnet er i stand til å ta noen grep når det må. Det gir forhåpninger om at de store utfordringene som er nevnt i FN's bærekraftsmål kan løses dersom viljen er tilstede. Problemet er at klimasaken ikke har kortsiktige synlige konsekvenser på samme måte som koronapandemien. Rovdrift på naturen kombinert med økende avstand mellom de som har for lite og de som har (for) mye øker stadig.

Alle forstår at evig økonomisk vekst, som lenge har vært et mål for bedrifter og stater, er en umulighet på en klode som ikke vokser. Konsekvensen er at veksten må stoppe og at løsningen på økende avstand mellom fattig og rik forutsetter at makslønn er like selvfølgelig som minstelønn. Likevel er det mye som tyder på at det er en reell mulighet for at utviklingen etter koronakrisen kommer tilbake på det gamle sporet, i enda større fart, for å ta igjen det som er tapt under pandemien så fort som mulig.

I følge Thomas Hylland Eriksen er vanskelig å endre kurs i land der alt går på skinner, folk har det bra, opplever trygghet og tillit. Som kjent kan en avsporing ha katastrofale konsekvenser. Det er derfor viktig å stake ut en ny kurs som der skinnegang er erstattet med et åpent landskap der friheten til å skape sammen med andre er optimal.

Det vi trenger, er en økologisk økonomi som bygger på rettferdighet, medansvar, likhet, gjensidighet og respekt for naturens egenverdi. Endringer i retning av grønn kapitalisme (det grønne skiftet) har ikke løst problemene. Den grønne linjen som mange miljøorganisasjoner og politiske par-

tier følger, stiller ikke spørsmål ved de underliggende årsakene til problemene,

Koronakrisen gir oss en unik mulighet til å utvikle nye løsninger som bidrar til å øke livskvaliteten med redusert materielt forbruk, fremmer organisering for det felles beste,

etablerer et matvaresystem som ivaretar hensynet til jord, planter, dyr og mennesker, utvikler desentraliserte kretsløpsløsninger for alle materialer, utvikler småskala teknologi, og som stimulerer utvikling av lokalsamfunn preget av mangfold.

I samme båt, men reisene er forskjellige

v/ Hilde Fylling

Koronakrisen er ikke en krise som nasjonale myndigheter må ta seg av. Koronakrisen er en krise som vi alle som enkeltmennesker må ta oss av. For mange av oss har hverdagene blitt annerledes enn før. Det vi likte å gjøre og hadde planlagt, er ikke lov eller fornuftig lenger. Mange har fått mye mer alenetid eller tid sammen med den eller de nærmeste. Det kan være både bra og ikke så bra.

Hvordan tar vi vare på oss selv mens vi tar oss av koronakrisen? Kirkespeilet slo av en prat med psykolog Berit Sivertsen Sørvig, som gjennom et langt yrkesliv har snakket med mennesker om hvordan de kan ta vare på seg selv i vanskelige tider.

«Det blir sagt at vi alle er i samme båt», begynner Berit, «men det er bare sant til en viss grad. For livssituasjonene våre er forskjellige og vi har ulike ressurser for å møte denne krisen med. Noen bor i en familie og har mange rundt seg, mens andre bor alene. Noen har fått økonomiske problemer, mens andre klarer seg fint. Noen er i risikogruppen for å bli syke, mens andre ikke trenger å tenke så mye på det. Vi må alle finne ut hva som er sant om vår egen situasjon, og så møte krisen med

det vi har. Da blir reisene forskjellige, selv om vi på en måte er i samme båt.»

- Men er det ingen gode råd som er gode for alle, selv om reisene er forskjellige?

Berit Sivertsen Sørvig i døren. Foto: Hilde Fylling

«Jeg har noen gode råd som jeg gjerne gir fra meg, og så får hver enkelt finne ut om de passer å ta i bruk. Det ene er

å gå en tur ut hver dag. Kanskje er ikke beina så gode at man kommer lenger enn på verandaen, eller kanskje kan man rusle litt lenger. Men med å gå ut lar man ansiktet og kroppen kjenne luft og lys, vind, sol eller snø. Å la sanseapparatet ta inn impulser utenfra, er godt for både kroppen og sjela. Og så kan jeg tenke for meg selv der jeg går denne turen: «Det er ikke så greit dette, men her er jeg, i meg selv og i Guds omsorg.»

Mange har også hatt behov for å aktivisere seg fordi så mye er avlyst eller satt på vent. Jeg vet om folk som har brukt disse ukene til å få gjort ting de hadde planlagt lenge: Ryddet i skuffa eller vasket skapene på kjøkkenet. Det er en form for aktivisering som gjør at man etterpå kan tenke: «Okei, dette er en rar tid, men nå har jeg iallfall vasket skapene. Jeg har kanskje ikke løst koronakrisen, men skuffen er ryddet. Da krysser jeg av for det».

Og så er det godt med rutiner. Ta vare på de gode rutinene, for gjennom gode rutiner tar man også vare på seg selv. Noen av oss lærte som ungdom at vi skulle lese noen vers i Bibelen hver dag. Det har jeg personlig tatt opp igjen nå. Det er en god rutine for meg nå.»

- *Jeg har snakket med en del mennesker som kjenner ekstra på engstelse i denne tiden. Hvordan kan vi leve godt med engstelse?*

«Å være redd for å bli smittet av korona-viruset og bli alvorlig syk, ligner på redsel for andre skjulte farer: Å bli påkjørt når man krysser veien, få hjerneslag eller at en ulykke skal skje med noen av våre nære. Ingen av oss kan gardere oss mot skjulte farer. Men vi kan gjøre 2 ting i møte med akkurat denne krisen: For det første kan vi gjøre de fornuftige tingene: Vaske hender og holde avstand. Følge rådene og stole på dem som har kunnskap.

For det andre kan vi bestemme oss for hvor lenge vi vil tenke de vanskelige tankene. Vi har viktige tanker og vanskelige tanker. Hvis man ikke kommer lenger når man grubler, ikke kan løse problemet, da er det ikke lenger viktige tanker, men vanskelige tanker. Og vanskelige tanker kan man bestemme seg for å holde på en liten stund, og så bestemme seg for å legge til side. Grublerier har aldri ført noen så langt. Derimot kan det være en god ide å ikke følge så mye med på nyhetssendingene, men heller avslutte dagen med å skrive opp ting å være takknemlige for og ting å være glad for. Det hjelper oss også til å fokusere på det som er bra og

som gir optimisme.»

- *Matbutikkene forteller om økt omsetning i denne tiden hvor folk er mer hjemme. Tror du det kan handle om måter å håndtere krisen på?*

«Det er i hvert fall på min liste over 3 ting jeg skal gjøre hver dag: Jeg skal spise noe godt hver dag. Jeg skal gjøre en hyggelig ting hver dag. Jeg skal lese eller høre noe som gjør meg godt, kanskje en sang, et radioprogram eller kanskje en telefon til en artig gammel venn. 3 ting hver dag, for å ta vare på meg selv mens jeg håndterer korona-krisen.»

Hilde passer på prestene

– intervju med nasjonalt hovedverneombud Hilde Fylling

vi Anna-Helene Johnsen

Kirkespeilet ønsker en prat med Hilde for å høre hva det nye vervet hennes innebærer. Hun er nå 80 % hovedverneombud og 20 % i prestestillinga i Rønvik og Kjerringøy.

Kan du først fortelle litt om hva som er oppgavene dine som hovedverneombud?

Som nasjonalt Hovedverneombud skal jeg samarbeide med kirkens ledelse for å sikre et best mulig arbeidsmiljø, slik Arbeidsmiljøloven definerer det. Det betyr at jeg er med i Arbeidsmiljøutvalget, der vi behandler medarbeiderundersøkelser, sykefravær, overtidsbruk og utfordringer i arbeidsmiljøet. I alle disse sakene skal jeg ivareta de ansattes interesser og behov, og påse at det opprettholdes et fullt forsvarlig arbeidsmiljø. I tillegg har jeg ansvaret for å samordne vernetjenesten i kirken. Det er Hovedverneombud i alle bispedømmene og på Kirkerådet, og dem holder jeg kontakt med, har faste møtepunkt med og gjennom dem forsøker å fange opp hva som rører seg

i arbeidsmiljøet i kirken. De ansatte, prestene og alle på bispedømmekontorene og kirkerådet, er jo spredd rundt i hele landet, på små kontorer og store

Hilde Fylling

kontorer, i bittesmå arbeidsmiljø og store staber, så det er et ganske mangefarget arbeidsmiljø vi skal holde øye med.

Hvem er sjefen din – kan du si litt om roller og struktur i dette arbeidet?

Jeg er oppnevnt av Presteforeningen, som organiserer flest i denne virksomheten, men økonomisk og organisatorisk er jeg en del av kirkerådets administrasjon. De betaler reiseregninger og kurs, og det er med HR-sjef og direktør i Kirkerådet jeg kommuniserer mest om prioriteringer. Men samtidig er Hovedverneombudet et verv som skal ha en viss fri stilling, og ikke detaljstyres av ledelsen. På bakgrunn av arbeidsmiljøloven skal AMU i løpet av året behandle en handlingsplan for Hovedverneombudet, og det tror jeg vil gi enda litt mer hjelp til prioriteringer.

Vi regner med at du har noe endret fokus i tida etter covid 19 – utbruddet. Hva er særlige utfordringer nå?

Ja, nå ble det jo ganske arbeidskrevende å være Hovedverneombud. Plutselig ble det behov for smittevern og nye regler og rutiner i forbindelse med gudstjenester og kirkelige handlinger. Dette var ikke noe vi drev med før, og jeg har måttet lære meg mye om risikovurdering og overvåking av fare for smittespredning siden dette begynte! Jeg har også måttet øke mine digitale ferdigheter, med lite reiser og mange møter på ulike digitale plattformen. Mye bruk av hjemmekontor har også skapt situasjoner som trenger oppmerksomhet: Ensomhet, dårlige kontor-løsninger hjemme og dårlige arbeidsstillinger.

Som ellers i samfunnet kommer helt nye erfaringer til oss nå. Har du noen slike du vil trekke frem? Noe du ikke har tenkt på tidligere? Noe som kan være en berikelse og noe du helst skulle ha unngått å erfare?

Jeg har tenkt at jeg som person er relativt introvert: Jeg liker å jobbe selvstendig, og har ikke opplevd meg avhengig av andre for å få energi. Men det bildet har jeg måttet korrigere litt: Å ha undervisning for en gruppe verneombud eller prestestudenter på nettet,

uten samhandling i samme rom, gir veldig lite energi. Det er noe helt annet å samles i et rom og kunne snakke og se hverandre. Det er viktig for meg å ta med nå som mange snakker om at vi kanskje skal reise mye mindre i framtida, fordi vi like gjerne kan ha møter på nett. Møter på nett er ikke det samme! Jeg hadde en samtale med filosofi-professor Einar Øverenget, i forbindelse med en tekst jeg skrev om HMS for hjemmekontoret, og han understreket nettopp betydningen av fysiske møter. Digitale møter er ikke ordentlige møter, fordi vi ikke ser hverandre ordentlig, eller utveksler et lite smil eller kjenner hverandres nærvær. Nettopp kirken, mente Øverenget, må holde fast på at felleskap og møteplasser er veldig viktig. Nattverd og dåp på internett er ikke det samme som i virkeligheten, gudstjenester på internett kan være en erstatning når man ikke har noe valg, men det må ikke bli normalen. Vi må holde fast på at korona-krisen er en midlertidig krise, og at vi en gang skal tilbake til virkeligheten.

Noen tanker om hva beredskapsarbeidet i kirka har å hente av disse erfaringene, altså noe som skal ligge til grunn i «fredstid».

En erfaring vi har gjort er at kirken har en tungvint organisasjon. For det første har vi to arbeidsgiverlinjer: Fellesrådet og Kirkerådet. Prestene er i kirkerådslinjen, og de andre som arbeider lokalt er i fellesrådslinjen. Det er fellesråd i alle kommunene, men ikke et felles, nasjonalt organ som kan ta avgjørelser som forplikter alle fellesrådene. Det gjør krise-avgjørelser tungvint. Hvem kan avlyse gudstjenester? Kirkerådet kan bestemme at prestene ikke kan gjennomføre gudstjenester av HMS-hensyn, men det er fellesrådet som har ansvar for rengjøring av kirken og innkjøp av anti-bac. Denne organiseringen må vi finne en bedre løsning på. For det andre har vi utfordringer når det gjelder kommunikasjon og samhandling. Litt handler om tekniske hjelpemiddel, og litt om kultur: Det er mange rundt omkring som er vant til å ta egne avgjørelser. Jeg tror evalueringen vil vise at vi trenger bedre og mer enhetlige systemer, og vi trenger å jobbe mer med felles kultur i felles virksomhet. Kirken må finne en god måte å ivareta både det at vi er en, felles nasjonal kirke og at denne kirken har lokal tilstedeværelse og aktivitet.

Foto: Jarle Bøyum

Vigdis Larsen

Hva har diakonen gjort i koronatiden?

Det har gått to måneder siden vi torsdag 12. mars fikk vite at vi måtte legge ned alle aktiviteter i Rønvik menighet. Dagtilbud, eldretreff, sykehjemsbesøk, kirkeklubb, fasteaksjonen og gudstjenester. Det var et sjokk. Til å begynne med kastet jeg, og flere med meg, oss over alle ugjorte oppgaver i kirken som vi fikk lov å gjøre; vasket skap og skuffer, kjøleskap og komfyrer. Senere ble det pakking av Kirkespeilet, rydding av lager og sortering av bøker, gjennomlesning av gamle notater, arkivering og studering. Det var egentlig fint å få gjort en del av det som ofte blir nedprioritert men vanskelig å kjenne på at dette egentlig ikke er det jeg er ansatt for å gjøre. Jeg er jo ansatt som diakon og da handler det om å være sammen med mennesker.

Jeg har brukt mye tid på å sette meg inn i digitale systemer for å avholde møter med andre diakoner og samarbeidspartnere. Det kommer jo til nytte. Etter hvert når det viste seg at dette kom til å bli langvarig har jeg brukt mye tid i telefonen med alle som jeg vanligvis snakker med her i kirken. Det har vært fint og det har fungert godt. Jeg har kunnet følge opp mennesker i sorg per telefon.

Nå har vi hatt åpen kirke i snart 4 uker, et par timer på formiddagen. Det har kommet noen innom stort sett hver dag og det gitt mange gode samtaler. Denne tiden har egentlig gitt meg god tenketid og ro til å stoppe opp og bruke god tid på enkeltmennesker. Det har vært godt for meg og jeg håper det har vært fint for mange andre. Nå gleder jeg meg over at vi har lite smitte i Bodø og at vi har fått lov å starte opp forsiktig med gudstjenester igjen.

Heidi Vollen

Hva gjør en trosopplærer i koronatider?

Jeg som menighetspedagog, har i denne rare og litt stille tiden, vært endel hjemme med egne barn på grunn av stengte skoler og barnehager. Men har hatt hjemmekontor med møter på Teams, og fått planlagt mye. Jeg har også hatt mulighet til å være på kontoret, der har jeg ryddet, fått planlagt aktiviteter og fått fulgt opp å snakket med alle konfirmanter på telefon. Planer og arbeid med konfirmanter for det nye året er også kommet på plass. Nå holder vi på få til ei hyggelig avslutning for årets flotte konfirmanter. Rett og slett en tid til å tenke kreativt å gjøre ting man ellers ikke har fått tid til.

Kristin Jenssen

Ungdomsarbeid i koronakrisen

Nå har det vært flere annerledes måneder som alle har fått kjenne på kroppen på ulike måter. Ungdomssatsinga i Rønvik og de møtepunktene som har fått en plass i menighetslivet har blitt satt på vent for en lengre periode. Det har vært et savn og ikke møtes, og tungt å måtte utsette diverse aktiviteter og sette ting på vent. Likevel har denne perioden gitt anledning til å finne andre måter å drive ungdomsarbeid på. Det har vært spennende å utforske!

Siden vi ikke har hatt mulighet til å møtes i kirken har snapchat vært et medium som har vært en del i bruk. Her har jeg brukt «my story» aktivt og delt litt diverse bønner og gitt informasjon om hvem man kan ta kontakt med hvis man trenger hjelp eller kjenner seg utrygg. Jeg har også forsøkt å vise litt glimt av hva vi holder på med i kirken når det ikke er aktiviteter eller gudstjenester. En dag kjørte vi også en snapchat-quiz med påsketema.

Jeg har også fått gode innspill fra ungdommene når det gjelder hva som er viktig å huske på når vi skal åpne igjen slik at det kan være trygt for alle. Det er mye engasjement, omsorg og gode innspill blant disse ungdommene, og jeg ser virkelig fram til vi kan møtes igjen!

Gradvis gjenåpning av kirkene

Morgenen den 12. mars 2020 bestemte staben i Rønvik at det var trygt å ha skreitakkefest. Dette etter råd fra lokale smittevernmyndigheter. Samme dag på ettermiddagen fikk vi beskjeden om å stenge ned all aktivitet.

I denne perioden har vi holdt gravferd, dåpsgudstjenester og vigsel med spesielle smittevernhensyn. Opptak av gudstjenester ble sendt på sosiale medier og An-tv. Selv om den fysiske aktiviteten lå nede ble det jobbet godt i kulissene.

Leder i Rønvik menighetsråd tok tak i kollektspørsmålet. Hun oppfordret alle til å sende kollekt til menighetens arbeid. Ungdomstilbudet og dagtilbudet for eldre, er de to store økonomiske forpliktelsene Rønvik menighet har påtatt seg.

Rønvik menighetsråd prioriterte følgende fordeling på offerformål i møtet i april: arbeid i Rønvik menighet 50%, NMSU 30% og Kirkens bymisjon i Bodø 20%. NMSU er Det norske misjonsselskap sin ungdomsorganisasjon og samarbeider med NMS Global om ungdomssatsingen i Rønvik. NMSU har en økonomisk tøff tid og har permittert store deler av ansatte. Denne fordelingen på kollekt vil vare inntil videre og så lenge menigheten ikke kan samles til gudstjeneste uten begrensninger i forhold til antall tilstede. Du kan lese mer om dette på hjemmesiden.

Om du følger gudstjeneste på tv eller har mulighet til å møte opp ber vi deg huske på kollekten til din menighet.

Slik kan du gi kollekt til Rønvik menighet. Husk å merke innbetaling med kollekt. Da fordeles kollekten etter vedtatte fordeling.

Rønvik sokn
Vipps 61603
Bank: 4750 78 77415

*Slik kan du gi kollekt til Kjerringøy menighet.
Husk å merke innbetaling med kollektformål!*

*Kjerringøy menighet
Vipps 128365
Bank:1503 46 27443*

Takk for at du støtter menighetens arbeid.

Kollektposer på alteret. Foto: Monica Nilsen

Velkommen som konfirmant – Nå er det din tur til å bli konfirmant !

Av Torkel Irgens

Konfirmasjon handler om ditt liv og dine spørsmål. Konfirmanttiden er variert og innholdsrik. Vi ønsker å invitere til gode fellesskap, samtaler om kristen tro og det å være ung, gudstjenester, turer og leirer, engasjement i klima og solidaritetsarbeid og mye mer.

Både Rønvik og Kjerringøy menighet inviterer alle som fyller 14 år i år, til bli konfirmanter fra høsten.

Konfirmasjonen er et sted der det blir understreket at alle mennesker er like verdifulle Guds øyne. I Den norske kirke er konfirmasjonshandlingen en forbønnshandling hvor vi ber Gud om å velsigne og å styrke hver enkelt konfirmant.

Ordet konfirmere betyr bekrefte eller styrke. Gud bekrefter sine løfter slik de ble gitt ved dåpen. Bibelen forteller at dåpen er Guds gave til oss. Dåpen er et synlig tegn på Guds kjærlighet, og at den døpte er en del av kirken.

Vi starter opp i Rønvik kirke onsdag 9. september kl 1800, med et informasjonsmøte for konfirmantene, foreldre og foresatte. Påmelding innen 18. juni på menighetens hjemmeside: <https://kirken.no/ronvik-kjerringoy>

Informasjon om oppstarten i Kjerringøy kirke kommer senere.

Har du spørsmål om konfirmasjon og opplegget, ta kontakt med ungdomsprest Kristin Jenssen (91 90 84 28) eller menighetspedagog Heidi Vollen (91 87 13 72).

For Kjerringøy: Kontakt Hilde Fylling tlf. 93 20 95 27.

Kjolefesten lørdag 14. november 2020

Av Anna-Helene Johnsen

Kjolefesten er kommet for å bli! Vi håper at vi kan gjennomføre dette arrangementet for 3. år på rad lørdag 14. november 2020. Pengene, som kommer inn, går som tidligere til NMS sitt ungdomsprosjektet i byen. Kristin Jenssen ble i fjor ansatt som ungdomsprest, og jobber i forhold til konfirmanter og annet ungdomsarbeid.

Mange rydder i skuffer og skap i denne tida. Vi ber derfor om at dere tar godt vare på pent brukte dameklær av alle slag, damesko, smykker, skjerf og annet tilbehør. Så skal vi så sant det lar seg gjøre ha kjolefest også denne høsten.

I neste nummer av Kirkespeilet, i høstnummeret, kommer vi med informasjon om tid og sted for innlevering. Vi har dessverre ikke mulighet til å ta imot klær for lagring i noen av kirkene.

Sett av dagen allerede nå! Vi gleder oss!

Kjolefest!
KJOLER - TOPPER - BUKSER - YTTERTØY - SKO
SMYKKER - TILBEHØR -
Lørdag 14. november kl. 11.00 - 15.30. RØNVIK KIRKE

Illustrasjon: Ellen Fuglseth

Slekters gang

DØPTE RØNVIK KIRKE

Noah Andre Willumsen	15.03.2020
Ava Anine Dähn	26.04.2020
Ella Eide Lian	24.05.2020
Oskar Hammertrø	31.05.2020

DØPTE I KJERRINGØY KIRKE

Amalie Johansen-Nohr	16.05.2020
----------------------	------------

GRAVFERDER RØNVIK KIRKE

Robin André Sommerseth	13.03.2020
Astrid Hallgerd Handnes	06.03.2020
Kåre Selfors	14.04.2020
Sigfry Olaug Stordal	16.04.2020
Solveig Bergliot Kvammen	05.05.2020
Edna Margareth Ingjerd Aas	08.05.2020

GRAVFERDER KJERRINGØY KIRKE

Kolbjørn Kloppen	13.05.2020
------------------	------------

GRAVFERDER BODIN KIRKE

Lars Henry Johan Martinsen	27.02.2020
Arthur Nymo	03.03.2020
Anne Hansine Pedersen	19.03.2020
Venche Vik Førde	07.04.2020
Ingrid Sofie Henriksen	16.04.2020
Rune Andre Isaksen	21.04.2020
Gerd Andrea Movik	12.05.2020

GRAVFERDER BODIN SEREMONIROM

Arne Karl Kristian Jakobsen	17.03.2020
Solveig Stenersen	27.03.2020
Kristines Baby Haugmo	07.04.2020
Olav Fjukstad	24.04.2020

GRAVFERDER KJERRINGØY KIRKE

Randi Ellen Marie Ovesen	01.12.2019
--------------------------	------------

GRAVFERDER BODØ DOMKIRKE

Jorunn Pauline Hugås	15.05.2020
Liv Storvik Harby	22.05.2020

GRAVFERDER SALTSTRAUMEN KIRKE

Nelly Pernille Svendsgård	14.05.2020
---------------------------	------------

Fra vinter til vår. Foto Ingrid Løkken.

Gudstjenester i Rønvik og Kjerringøy

RØNVIK KIRKE

Torsdag 21. mai kl 11

(Kristi himmelfartsdag):

Høymesse v/Irgens og Jenssen

Søndag 24. mai kl 11 (søndag før pinse):

Høymesse v/Irgens og Jenssen

Søndag 31. mai kl 11 (1. Pinsedag):

Høytidsgudstjeneste v/Jenssen og Irgens

Søndag 7. juni kl 11 (Treenighetssøndag):

Høymesse v/Jenssen

Søndag 14. juni kl 11 (2 s i treenighet):

Høymesse v/Fylling og Larsen

Søndag 21. juni kl 11 (3 s i treenighet):

Høymesse v/Malmbekk

Søndag 28. juni kl 11 (4 s i treenighet):

Høymesse v/Irgens

Søndag 5. juli kl 11 (5 s i treenighet):

Høymesse v/Jenssen

Søndag 12. juli kl 11 (6 s i treenighet):

Høymesse v/vikar

Søndag 19. juli kl 11 (7 s i treenighet):

Høymesse v/Malmbekk

Søndag 26. juli kl 11 (8 s i treenighet):

Høymesse v/Fylling

Søndag 2. aug kl 11 (9 s i treenighet):

Høymesse v/Irgens

Søndag 9. aug kl 11 (10 s i treenighet):

Høymesse v/Fylling

Lørdag 15. aug kl 10.30:

Konfirmasjonsgudstjeneste v/Jenssen

og Irgens

Lørdag 15. aug kl 13:

Konfirmasjonsgudstjeneste v/ Jenssen

og Irgens

Søndag 16. aug kl 11:

Konfirmasjonsgudstjeneste v/ Jenssen

og Irgens

Søndag 23. aug kl 11 (12 s i treenighet):

Høymesse v/Malmbekk

Lørdag 29. aug kl 10.30:

Konfirmasjonsgudstjeneste v/ Jenssen

og Irgens

Lørdag 29. aug kl 13:

Konfirmasjonsgudstjeneste v/ Jenssen

og Irgens

Søndag 30. aug kl 11.00

Konfirmasjonsgudstjeneste v/ Jenssen

og Irgens

Søndag 6. sept kl 11 (14 s i treenighet):

Høymesse v/Fylling

Søndag 13. sept kl 11 (15 s i treenighet):

Høymesse v/Irgens

KJERRINGØY KIRKE / BO-GODT

21. juni kl 11:

Høymesse med 50-års-konfirmanter

19. juli kl 11:

Høymesse

9. august kl 17:

Friluftsgudstjeneste

Lørdag 12. september kl 11:

Konfirmasjonsgudstjeneste

Foto Ingrid Løkken.

Vigdis og Heidi jobber i hagen i kirka.

Foto: Hilde Fylling

Vi hjelper til med alt det praktiske ved gravferd og bisettelser i Bodø, Fauske og omegn. Vi har eget blomsterverksted og leverer blomster fraktfritt til alle typer seremonier i Bodø.

BERGS
BEGRAVELSESBYRÅ

www.bergs-begravelse.no Storgata 51 8006 Bodø.
Tlf 75 50 66 50 (døgnvakt)

Vår leverandør av gravmonumenter: Silseth Sten

Rune P. Bergsjø AS

BODØ
BEGRAVELSESBYRÅ
– ETABLERT 1973 –

– med tillit og forståelse

Vi bistår med alle detaljer ved begravelser og kremasjoner.

Tlf: 75 50 02 90
HELE DØGNET

www.bodo-begravelsesbyraa.no

mpDesign

«Hører du den hemmelige sangen, røster som forenes til et kor?»

Av Toril Fagerland

Mange korsangere har savnet sangøvelsene den siste tiden. Vi var midt i domkorets opplading mot «Skapelsen» da Norge ble stengt. Både konserter og korøvelser er lagt på is.

Likevel er det som om ordene sitert fra Eyvind Skeies salme oppfylles. En kantor inviterte i denne tiden til korøvelser på nett og laget en sammensatt gospelkorvideo med bidrag fra deltakere verden over. Det illustrerer så fint strofen «røster som forenes til et kor».

Det heter seg at når ei dør stenges, åpnes et vindu. Dørene til kirka har vært stengt. Fremdeles vil vi måtte leve med begrensninger. Imidlertid åpnes et virtuelt vindu til et grenseløst kirkerom. Folket blir kirka. Grensene viskes ut mellom sokn og bispedømmer, nasjoner og kontinenter. Vi er kirke uavhengig av grenser, land og språk. Vi ser «hvordan jordens folk og stammer samles til et folk som ber og tror.» For nettopp nå trenger vi noe å tro på. Vi

trenger et fellesskap med fokus ut over oss selv og vårt skjøre samfunn.

Ordet er levende. Ordet når muligens flere nå enn når kirkedørene er åpne. For noen er det lettere å stikke hodet inn det åpne virtuelle vinduet enn å gå inn gjennom kirkedøra. Den usynlige kirka mobiliseres. Før påske leste jeg en tankevekkende artikkel av Reiulf Pedersen på kirkas nettsider om nettopp «den usynlige kirka». «For tiden har vi en menighet som bare er usynlig. Vi kan ikke møtes. Jeg har i min jobb som prest opplevd at «den usynlige kirka» er større enn den vi ser i kirkebenkene på gudstjenesten. Nå er den blitt litt større. Vi sitter hjemme, og for mange er timene i ensomhet en påkjennning.»

Denne usynlige kirkevirkeligheten er utfordrende både for den enkelte og fellesskapet. På tross av at kirka er usynlig – for hverandre og for verden – så er den på ingen måte usynlig for Gud. Han ser hver enkelt, den som kan være fysisk til stede og den som selvvalgt eller tvunget holder seg skjult. Kristendommen settes på prøve. Vi

er vant til og samles fritt. På denne måten kan vi kjenne på et nærere fellesskap med kristne i land der troen er under press.

Selv om samfunnet etterhvert åpnes, vet vi lite om hvordan framtida blir. Verden kan forandre seg, men Gud er uforanderlig! Ordet er en utømmelig livgivende kilde. Sosiale medier visualiserer dette. Vi får kirka rett inn i stua. Nå kan vi kjenne på viktigheten av og gleden ved et fellesskap av den verdensvide kirke.

Virus og trusler utenfra kan stenge kirkens dører. Døren inn til Guds rike kan verken makter eller myndigheter stenge. «Se, jeg har satt foran deg en åpen dør, som ingen kan stenge,» sier Jesus. (Åp 3,8) Det er et budskap med håp til oss nettopp nå.

*Se, våre føtter er lette på fjellet!
Vi kommer med budskap om fred.
Midt mellom folkene løfter vi navnet
til ham som har bøyet seg ned.*

Eyvind Skeie i Norsk salmebok nr. 699

Min påske 2020

Av Inger Johanne Holm

Denne påsken ble jo ganske annerledes enn vanlig. Flere uttalte: Påsken er «avlyst»! Min påske handler ikke lenger om skiturer og hytteliv, så det var ikke noe savn i år. Kan man avlyse påsken? Nei, påsken er kommet for å bli! Hvorfor feirer vi påske? Påsken er kirkens største høytid – I påskebudskapet ligger selve grunnlaget for kirken. Uten påsken – ingen kirke. For oss som ønsker å feire påskens budskap i fellesskapet i kirken, var det en skuffelse at vi ikke kunne feire dagene sammen slik vi pleier. Jeg savnet å kunne gå inn i budskapet i de forskjellige dagene. I mange år har jeg vært på lunsjkonserterne i Bodø domkirke de tre første dagene i den stille uken – med musikk og tekstbeaktninger og en enkel kaffe etterpå hvor mennesker fra forskjellige menigheter var sammen. Slik ikke i år. Den norske kirke viste imidlertid stor omstillingsevne. Fint å være med på gudstjenester i forskjellige kirker via Tv-skjermen. Dette kom faktisk i stand allerede før påske, med en gang «stengning» av kirkene var besluttet! Spesielt satte jeg pris på gudstjenestene fra Tromsø domkirke. Her fikk gudstjenestene et nord-norsk preg med inngangshilsen, noen tekstlesninger og velsignelsen på samisk og norsk. Også kirkene i Bodø gav

oss gudstjenester på nett fra de forskjellige kirkene både i bykjernen og fra Skjerstad og Tverlandet. Disse gudstjenestene lå jo lenge på «nettet» slik at det var mulig å være med på dem når som helst.

Jeg satte også pris på å «være til stede» i min barndoms kirke, Buksnes kirke, som sendte gudstjeneste på dagene i påskeuka. Flott å høre de hjemlige kirkeklokkene, gå inn i det kjente kirkerommet og være sammen om påskedagenes budskap. Det var virkelig positivt at kirken tok digitaliseringen på alvor! Men hva savnet jeg likevel i min påskefeiring i år? Det var nok fellesskapet i menigheten: å hilse på venner og kjenninger med ønske om gledelig påske, lytte til kantors pre- og postludium, delta i salmesangen og liturgien – og kirkekaffen etterpå med samtaler med de andre. Et stort savn var skjærtorsdagsfeiringen med innstiftelsen av nattverden og å feire nattverdsmåltidet i fellesskapet. Kirken er jo fellesskapet av mennesker i nærvær av Gud, samlet om ordet og sakramentene. Dette kan ikke TV og «nettet» erstatte! Jeg har ofte deltatt som tekstleser på langfredag med de dramatiske tekstene i kirkerommet med avdekket alter bare med fem røde roser til markering av Jesu sår. Så påskenen med tenning av påskelyset,

Inger Johanne Holm. Foto: Vigdis Larsen

dåpslyset, i de mørke nattetimene. Og så selve høydepunktet: oppstandelsesgudstjenesten med lovsandstonene, «Påskemorgen slukker sorgen» og alle de andre flotte påskesalmene. Påskens budskap kan man lese, høre og følge på «nettet», men det mangler noe vesentlig: Fellesskapet i menigheten er viktig, og vi gleder oss til at vi snart kan samles igjen!